

1. Tanulmány

A világ teremtése és a bűnbeesés

Szeptember 29., szombat délután

Az embernek Istent kellett tükröznie mind külsejében, mind jellemében. Egyedül Krisztus az Atya „valóságának képmása” (Zsid 1:3), de az embert Isten a maga hasonlatosságára formálta. Természete összhangban volt akaratával. Értelme fel tudott fogni mennyei dolgokat. Érzései tiszták voltak; vágyait és érzelmeit az értelem uralta. Az ember szent volt, Isten képmását boldogan, akaratára iránti tökéletes engedelmességgel viselte. – *Pátriárkák és próféták*, 45. o.

A bűn elsötétíti az értelmünket és elhomályosítja a felfogóképességünket. Ha kitisztítjuk szívünk bűnét, a Jézus Krisztus arcán ragyogó Isten dicsősége ismeretének fénye, mely megvilágítja Igéjét és a természetről is visszatükröződik, teljesebben, egyre teljesebben jelenti ki: „Irgalmas és kegyelmes Isten az Úr, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú.”

Az Úr világosságában látni fogjuk a világosságot, míg gondolkodásunk, szívünk és lelkünk át nem alakul szentségének másolatára. – *Bizonyságtételek*, 8. köt., 322. o.

Az egység megszüli az erőt, a széthúzás viszont csak gyöngít. Ha egységre jutunk egymással, és együtt fáradozunk az emberek megmentésén, akkor valóban Isten munkatársai leszünk. Akik nem akarnak összhangban dolgozni egymással, nagyon meggyalázzák az Urat. Az üdvösség ellensége örvendezve látja más-más malomban örölni őket. Az ilyenek nem táplálják, nem gondozzák a testvéri szeretetet, és szívük gyöngédségét. Ha felgördítenék a jövő függönyét, és látnák széthúzásuk következményét, bizony bűnbánatot tartanának.

A világ elégedetten szemléli a keresztények között dúló viszályt, örvendezik a hitetlenség. Isten felhívja népét, változzanak meg. Ezekben az utolsó napokban egyedüli biztonságunk, ha egyek vagyunk Krisztussal és testvéreinkkel. Ne adjuk meg Sátánnak a lehetőséget, hogy gyülekezeteink tagjaira mutatva mondhassa: „Nézzétek őket! Krisztus zászlaja alatt állnak, mégis gyűlölik egymást. Nem kell tartanunk tőlük, amíg többet tusakodnak egymás, mint seregem ellen.” – *Bizonyságtételek*, 8. köt., 240. o.

A valódi hit jó cselekedetekben nyilvánul meg, mert a hit gyümölcse a jó cselekedet. Ha az ember átadja Istennek akaratát és együttműködik vele, miközben Ő munkálkodik a szívében, akkor életében megvalósítja azt, amire Isten Szentlelke által készíti, és ekként összhang lesz a szív szándéka és az élet gyakorlata között. Minden bűnt meg kell tagadni, mint olyan gyűlöletes dolgot, amely keresztre feszítette az élet és dicsőség Urát. A hívőnek azáltal kell növekednie tapasztalatokban, hogy szüntelen Krisztus dolgait cselekszi. Az akarat folytonos átadása és állandó engedelmisség által részesülünk a megigazulás áldásában. – *Szemelvények*, 1. köt., 397. o.

Szeptember 30., vasárnap

Isten a természet által szól hozzánk. Szemlélve a természet gazdag szépségeit, hallhatjuk az Ő hangját. Dicsőségét láthatjuk mindabban, amit kezével alkotott. A műveit leplezetlenül szemlélhetjük. Isten azért adta mindezt, hogy keze munkáját szemlélve tanulhassunk Őtőle. Ezeket a kincseket szeretetének kifejezéseként adta. Elénk tárta a természet szépségeit, ahogyan egy földi atya is igyekszik mindig szép dolgokat mutatni szeretett gyermekének. Isten örömét leli abban, ha boldognak lát bennünket. Bár földünk tele van bűnnel és

romlottsággal, az Úr mégis bőséggel bocsátotta rendelkezésünkre a hasznos és szép természetet. A gyönyörűen színezett virágok az Ő szelídségéről és szeretetéről tanúskodnak, és a nagy Életadóra emlékeztetnek bennünket. – *Istennel ma*, 236. o.

A tiszta szeretet megnyilatkozási formája nagyon egyszerű, és különbözik minden más tevékenységi elvtől. Ám amint összevegyül földi indítékokkal és önző érdekekkel, megszűnik tisztának lenni. Istent inkább foglalkoztatja az, hogy mekkora szeretettel dolgozunk, mint az, hogy milyen sokat dolgozunk. A szeretet mennyei eredetű. Az emberi szívben nem születhet meg. Ez a mennyei növény ott sarjad és virágzik, ahol teljes mértékben Krisztus az úr. Ahol van szeretet, ott az életben erő és igazság van. A szeretet kizárólag csak jóra képes. Aki rendelkezik szeretettel, rendelkezik a megszentelődés gyümölcseivel, és végül pedig elnyeri az örök életet. – *The Youth's Instructor*, 1898. január 13.

Krisztus az emberben a tiszta szívből fakadó szeretetet értékeli leginkább. Ezt a gyümölcsöt a keresztény fa termi meg. „Mindaz, aki szeret, az Istentől született, és ismeri az Istent.” (1Jn 4:7) Az Úr Jézus mondta: „Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.” (Jn 13:34–35)

A felhőoszlopból így szólt Mózes által Izrael fiaikhoz: „Ne gyűlöld a te atyádfiát szívedben; fedd meg a te felebarátodat nyilván, hogy ne viseljed az ő bűnének terhét. Bosszúálló ne légy, és haragot ne tarts a te néped fiai ellen, hanem szeressed felebarátodat, mint magadat. Én vagyok az Úr.” (3Móz 19:17–18) „Ezeket parancsolom néktek, hogy egymást szeressétek.” (Jn 15:17). (...)

Ha megmaradtok Isten szeretetében, a lélek olyan befolyás alá kerül, amely jó illat az életről az életre. Öröködnöd kell a lelked fölött, mivel egyszer majd számot kell adnod. – *Istennel ma*, 360. o.

Október 1., hétfő

Miután Ádám és Éva evett a tiltott gyümölcsből, szégyen és rémület töltötte el őket. Eleinte csak az aggasztotta őket, hogyan mentegessék majd Isten előtt a bűnüket, és meneküljenek meg a rettegett halálos ítélettől. Amikor az Úr kérdőre vonta őket, Ádám felelt először. Részben Istenre, részben társára hárította a bűnt: „Az asszony adott a fáról, akit mellém rendeltél, azért ettem.” (1Móz 1:12) Az asszony meg a kígyót hibáztatta: „A kígyó vezetett félre, azért ettem.” (1Móz 1:13) Miért teremtettél kígyót? Miért engedted meg neki, hogy bejőjön az Édenbe? Ezek a kérdések rejtőztek feleletében, amikor bűnét mentegette, és ezzel Istenre hárította a felelősséget bukásukért. A kifogások lelkülete a hazugság atyjában fogant meg, s azóta is minduntalan felszínre tör Ádám fiaiban és lányaiban. Nem Isten Lelke ihleti az efféle bűnvallomásokat, ezért nem kedvesek Isten előtt. Az igazi megtérés arra készíti az embert, hogy maga viselje büntudatát, és kifogások, álszenteskedés nélkül beismerje bűnét. – *Bizonyságtételek*, 5. köt., 637. o.

Ádám élete szomorúság, megalázkodás és állandó bűnbánat volt. Amikor gyermekeit és unokáit tanította az Úr félelmére, gyakran keserű szemrehányásokat tett nekik bűnéért, amely oly sok nyomorúságot hozott utódaira. Amikor elhagyta a szép Édent, iszonyattal töltötte el a gondolat, hogy meg kell halnia. A halált borzalmas szerencsétlenségnek tekintette. Először ismerkedett meg az elmúlás szörnyű valóságával az emberi családban, mikor saját fia, Kain megölte testvérét, Ábelt. Saját törvényszegésének keserű büntudatával és fiától, Ábeltől megfosztottan tekintett gyilkos fiára. Ismerte az átkot, amelyet Isten kimondott rá. Ádám szíve megtört a bánattól. A legkeserűbb szemrehányással illette magát első nagy törvényszegéséért. Bocsánatért könyörgött Teremtőjéhez a megígért áldozat által. Mélyen

átérezte az Úr haragját a Paradicsomban elkövetett bűnéért. Látta a nagy romlottságot, amely Istent végül arra indította, hogy vízözön által megsemmisítse a föld lakóit. A halálos ítélet kimondása először olyan rettenetesnek tűnt fel előtte, de miután még élt néhány száz évet, Isten igazságosnak és irgalmasnak tetszett előtte, hogy véget vessen nyomorult életének. Ádám szemlélte a természetben a rothadás első jeleit a lehulló falevelekben, a hervadó virágokban és mélyen gyászolt, mint ahogyan ma az emberek halottaikat gyászolják. A hervadó virágok nem okoztak neki olyan mély bánatot, mert gyengédek és kicsinyek, de a magas, sudár, hatalmas fák leveleinek lehullása, elkorhadása bemutatta előtte a szép természet általános pusztulását, amelyet Isten az ember különös áldására teremtett. – *A megváltás története*, 55. o.

Október 2., kedd

Ádám törvényszegésének következményeként a bűn bejött abba a szép világba, amelyet Isten megteremtett. Férfiak és nők egyre inkább vakmerőbben engedetlenek voltak törvénye iránt. Az Úr letekintett a megátalkodott világra, és elhatározta: meg kell mutatnia a törvényszegőknek a hatalmát. Noéval tudatta szándékát, és utasította, hogy a bárka építése közben figyelmeztesse az embereket, miközben építi a bárkát, amelyben az engedelmesek menedéket találhatnak Isten haragja elől. Százhusz éven át hirdette Noé a figyelmeztető üzenetet az özönvíz előtti világnak, de csak néhányan tartottak bűnbánatot. (...)

A lázadó fajt elsöpörte az özönvíz. Halál volt az örökrészük. A profetikus figyelmeztetés beteljesedésével – mely szerint mindazok, akik nem tartják meg a menny parancsolatait, inni fognak az özönvízből – Isten példával szemléltette igazságát.

Az özönvíz után az emberek ismét megsokasodtak a földön, és a gonoszság is megnőtt. A bálványimádás csaknem egyetemessé vált, és az Úr végül hagyta, hogy a bűneikben megátalkodott törvénytaposók kövessék gonosz útjaikat, miközben Sém leszármazottai közül kiválasztotta Ábrahámot, és megtette törvénye megőrzőjévé a jövőbeli nemzedékek számára. – *A keresztény nevelés alapjai*, 504. o.

„Erről ismer meg mindenki, – mondta Jézus – ha egymást szeretni fogjátok.” (Jn 13:35) Mikor az embereket nem a kényszer vagy az önérdék köti egymáshoz, hanem a szeretet, akkor az életükben olyan befolyás érvényesülése mutatkozik meg, amely felette áll minden emberi befolyásnak. Ahol ez az egység megvan, az annak a bizonyítéka, hogy ott Isten képmása helyre lett állítva az emberben, és szívükben új életelvek gyökereztek meg. Ez abban is megmutatkozik, hogy az isteni természet ellenáll a gonosz levegőbeli hatalmasságoknak, és Isten kegyelme legyőzi az ember szívében lakozó önzést. – *Jézus élete*, 678. o.

Szükséges, hogy napjainkban olyan egység uralkodjon közöttünk, amely kiállja a próbatételt. Még sokat kell tanulnunk, de sokat, igen sokat felejtenünk és elhagynunk. Csak Isten és a menny tévedhetetlen. Akik azt gondolják, hogy sosem kell feladniuk kedvenc nézetüket, sosem kell megváltoztatniuk véleményüket, azok csalódní fognak. Amíg saját eszméinkhez, véleményünkhöz ragaszkodunk, még pedig eltökélten, kitartóan, addig nem létezhet közöttünk az az egység, amelyért Krisztus imádkozott. – *Bizonyságtételek a prédikátoroknak*, 30. o.

Ha az egyház tagjai megfogadták volna azt az intést, amit Isten ebben az üzenetben [az első angyal üzenetében] küldött, akkor elhagyták volna azokat a bűnöket, amelyek elszakították őket Istentől. Ha elfogadták volna a menny üzenetét, és szívüket az Úr előtt megalázva őszintén igyekeztek volna megállni előtte, Isten Lelke és ereje megnyilatkozott volna közöttük. Az egyház újra eljutott volna a hit és a szeretet egységére, az apostoli idők boldog állapotára, amikor a hívők „szíve-lelke egy vala”, és „az Isten beszédét bátorsággal szólják

vala”; amikor „az Úr... minden napon szaporítja vala a gyülekezetet az üdvözülőkkel.” (Csel 4:32–31; 2:47) – *A nagy küzdelem*, 379. o.

Október 3., szerda

Amiként a Biblia két törvénnyel ajándékoz meg bennünket: egy változhatatlan, örökkévaló törvénnyel és egy ideiglenes, átmeneti törvénnyel, azonképpen szövetség is kettő van. A kegyelem szövetsége volt az első, amelyet Isten Éden kertjében kötött az emberrel, amikor a bűneset után azt az ígéretet adta, hogy az asszony magva a kígyó fejére tapos majd. Ez a szövetség minden embernek bocsánatot és Isten támogató kegyelmét ajánlotta fel a jövőre a Krisztusban való hit és engedelmesség által. Az örök életet is megígérte nekik az Úr azzal a feltétellel, hogy hűségesek maradnak Isten törvényéhez. A pátriárkák így kapták meg az üdvösség reménységét.

Ugyanezt a szövetséget újította meg Isten Ábrahámmal a következő ígéretben: „És megáldatnak a te magodban a földnek minden nemzetségei...” (1Móz 22:18). Ez az ígéret Krisztusra mutatott. Így fogta ezt fel Ábrahám is (lásd Gal 3:8,16), és bűnei bocsánataért Krisztusban bízott. Ez volt az a hite, amelyet Isten igazságul számított be neki. Az Ábrahámmal megújított szövetség Isten törvényének tekintélyét is fenntartotta. – *Pátriárkák és próféták*, 370. o.

Ábrahámot a környező népek hatalmas fejedelemlékként, bölcs és tehetséges vezetőként tisztelték. Nem zárta el befolyását a szomszédai elől. A bálványimádókétól élesen elütő élete és jelleme kedvező benyomást keltett az igaz hitről. Ábrahám rendíthetetlenül hű volt Istenhez; kedvessége és jóindulata pedig bizalmat és barátságot ébresztett; a lényéből áradó nagyság tiszteletet parancsolt, és megbecsülést vívott ki.

Vallását nem örizte értékes kincsként féltékenyen, amelyet csak tulajdonosa élvez. Az igazi vallást az ember nem tarthatja meg csak önmagának, mert ez a lelkiület ellentétben áll az evangélium elveivel. Ha Krisztus lakik a szívben, lehetetlen elrejteni vagy elhomályosítani jelenlétének fényét. Ellenkezőleg, egyre ragyogóbbá válik, amint a lelket körülvevő önzés és bűn ködét napról napra szétszlatják az igazság Napjának fényes sugarai.

Isten népe az Ő képviselője a földön, és Ő azt akarja, hogy e nép minden tagja fény legyen a világ erkölcsi sötétségében. – *Isten csodálatos kegyelme*, 56. o.

Krisztus tanítványainak az a hivatásuk, hogy a világosság hordozói legyenek a menny felé vezető úton. Kiváltságuk kinyilatkoztatni az Atya irgalmasságát és jóságát az Isten félreértésének sötétjébe burkolózott világnak. Jó cselekedeteik a mennyei Atya dicsőítésére készítetik az embereket; hiszen így derül ki, hogy van Isten a mindenség trónján, akinek jelleme mind dicséretre, mind követésre méltó. A szívünkben izzó szeretet, az életünkben megmutatkozó krisztusi béke és nyugalom mintegy mennybe való bepillantás a világiak számára, hogy értékelni tudják Isten országának csodálatos voltát.

Ez vezeti rá az embereket, hogy elhiggyék „az Istennek irántunk való szeretetét” (1Jn 4:16). – *Gondolatok a hegyibeszédről*, 41–42. o.

Október 4., csütörtök

Az Úr elkülönítette magának a hűségeseket. Mind az Ó-, mind az Újszövetség világosan és határozottan megparancsolja az Istennek szentelést és a világtól elkülönülést. Válaszfal áll – melyet maga az Úr alapozott meg – a világ dolgai és azok közt a dolgok közt, amelyeket kiválasztott e világból, és magának szentelt meg. Isten népének különleges a hivatása és jelleme, különlegesek a kilátásaik, és ezek a különösségek különböztetik meg őket a többi embertől. Isten valamennyi földi gyermeke egyetlen testet alkot kezdettől az idők végéig. Egy a fő, ő irányítja és igazgatja a testet. Azok az utasítások, melyek az ősi Izraelnek szóltak, Isten

népének szólnak ma is – különüljete el a világtól! Az egyház mindenható feje nem változott meg. A keresztények mai élete nagyon hasonlít az ősi Izrael pogányság követéséhez. – *Bizonyságtételek*, 1. köt., 283. o.

Krisztus azért hívott el minket a világból, hogy különleges, szent népe legyünk. „Önmagát adta értünk, hogy minden gonoszságból megváltson, megtisztítson és jótettekben buzgólkodó, választott néppé tegyen.” (Tit 2:14) Isten munkásai legyenek az ima emberei, a Szentírás szorgalmas kutatói. Éhezzék és szomjazzák az igaz tetteket, hogy mások világosságává és erejévé válhassanak. – *Bizonyságtételek*, 5. köt., 591. o.

Erőseknek kell lenniük a menny képviselőinek, akik ma Krisztus igaz egyházát alkotják. Feladatuk, hogy befejezzék azt a munkát, amelyet Isten az emberre bízott, és meghirdessék: a végső ítélet napja közeleg. Nekünk is meg kell küzdenünk azokkal a hatásokkal, amelyek Salamon uralkodása idején Izrael bukását okozták. Azok az erők, amelyek minden igazság ellenségei, erős sánc mögé rejtőznek. Csak Isten erejével győzhetünk. A ránk váró küzdelem önmegtágadást kíván. Arra szólít: ne bízzunk önmagunkban, hanem egyedül Istenre támaszkodjunk, hogy bölcsen használjunk ki minden alkalmat a lelkek megmentésére. Az Úr áldása kíséri egyházát, amikor egységben halad előre, és bemutatja a tévelygés sötétségében veszteglő világnak a szent élet szépségét. Ez a szentség kifejezésre jut az önfeláldozás krisztusi lelkületében, az ember helyett Isten felmagasztalásában, és szerető, fáradhatatlan szolgálatban azokért, akik a megváltás igazságának áldásait annyira nélkülözik. – *Próféták és királyok*, 74. o.

Október 5., péntek

További tanulmányozásra

Pátriárkák és próféták: „A teremtés” valamint „Ábrahám elhívása” című fejezet.